

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ فیروزی ۲۰۲۰

"چناق دلخواه" امریکا با طالب!

پنجشنبه- ۰۸ حوت ۱۳۹۸- کابل: امروز رسانه ها از قول "لوی درستیز" قوای امریکا اعلام داشتند که وی گفته است، "هرگاه طالب به ادامه سیاست کاهش خشونت پایبند نماند، شاید امریکا هم در برخورد خود با آنها تغییراتی را به وجود آورد"- نقل به مضمون- در یادداشت امروز معنای این درفشانی را اندکی باز می نمایم:

۱- تا جایی که از اعلامیه های رسمی چند روز اخیر بین طالب و نمایندگان امریکا بر می آید، توافق "کاهش خشونت" ها صرف نظر از آن که هیچ زمانی از لحاظ تعداد، نوعیت و کیفیت عملیات قابل محاسبه نیست و همیشه می توان ادعا کرد که منظور ما از کاهش خشونت همین بوده که به جای فیر ۱۰ مرمی، ۸ مرمی فیر نمائیم، قید زمانی یک هفته کاملاً مشخص می سازد که اعتبار این توافق کاملاً محدود به همین بازه زمانیست و نمی توان از آن انتظار تداوم را داشت.

۲- اعلام مواضع جدید از جانب لوی درستیز امریکا ضمن یک سخنرانی رسمی، می تواند بیانگر نکات آتی باشد:

*- همان طوری که تا حال متن و محتوای توافق بین طالب و امریکا از همه پوشیده نگه داشته شده، اینبار نیز به ارتباط تعیین بازه زمانی یک هفته، مخفی کاری صورت گرفته است. یعنی در اصل توافق زمان زیادی را در بر می گیرد مگر طرفین موافقه نموده اند که به منظور حفظ آبرو و اعتبار طالب و اتوریته آن بین افرادش، قید زمانی یک هفته را ذکر نمایند.

*- "خلیلزاد" و بقیه افراد دست اندرکار مذاکره با طالب در وزارت خارجه، نه تنها به مردم افغانستان و مردم امریکا راست نگفته، همه را در دنیایی از دروغ سرگردان می سازند، عین سیاست را با مقامات و زارت دفاع آن کشور از جمله لوی درستیز آن نیز پیش گرفته، بیچاره!! لوی درستیز در کمال بی اطلاعی از ماهیت و اصل توافقات سخنرانی می کند.

*- لوی درستیز کاملاً از برنامه وزارت خارجه و شخص "خلیلزاد" اطلاع دارد و می داند که توافق بازه زمانی یک هفته دارد، مگر با توافق قبلی و بسیار آگاهانه و هدفمندانه ستراتیژی "پیشروی نقطه به نقطه" در خواست ها را تعقیب نموده، بدین سان طالب را در یک بستر زمانی طولانی و ادار می سازند تا قدم به قدم حتماً با پای مورچه در دامی که برای شان گسترده شده، وارد شوند.

در این ستراتیژی، برای طرفی که آن را به کار می بندد کاملاً روشن است که چه می خواهد و تا کجا باید طرف را بکشاند، اما ظاهراً چنان صحنه سازی صورت می گیرد که یک بخش همیشه از مبداء سازش های حد اقلی حرکت می نماید و خیلی زود با طرف به توافق می رسد، مگر در عین حال بخش و یا بخش های دیگر همه روزه با افزوده های جدیدی وارد میدان می شوند.

در چنین شرایطی آن که توافق ساده را امضاء نموده، در ظاهر امر چنان وانمود می سازد که می باید به خاطر حفظ توافق یک قدم- و قدم های بعدی- عقب نشینی صورت گیرد.

*- لوی درستیز می داند که وزارت خارجه به چه توافقی با طالب رسیده است، مگر نمی خواهد بعد از ۱۹ سال قربانی نیروهای خودش، برنده میدان وزارت خارجه اعلام گردد، لذا بحثی را به میان می اندازد، که اساس توافق را زیر سؤال برده، طرف مذاکره کننده را وادار سازد تا میز مذاکره را ترک نماید.

هموطنان گرامی!

براین نکته بارها هم خودم و هم بقیه نویسندگان و تحلیلگران پورتال تأکید ورزیده ایم که امپریالیسم امریکا به افغانستان نیامده تا بیش از ۲۵۰۰ تن از افرادش را قربانی دهد و حدود یک تریلیون دالر مصرف کند تا در نهایت، با طالب موافقه نموده، کشور ما را ترک نماید. بلکه امپریالیسم امریکا بر کشور ما حمله و آن را اشغال نموده تا برای دایم بر آن حاکمیت مستقیم خود را از طریق نوکران زرخریدش اعمال نماید. این نوکران می توانند جواسیس تکنوکرات باشند و می توانند طالب بدون نکتائی و یا با نکتائی باشند.

هموطنان گرامی!

اشغالگران و در رأس همه امپریالیسم امریکا زمانی کشور ما را ترک خواهند گفت، که ضربات مرگباری بر پوزه خون آلود آنها وارد شود و دیگر نتوانند در اینجا به جنایات شان ادامه دهند، برای رسیدن به چنان فضائی؛

سرکها ما را می طلبد!